

Громадська організація

МАЙДАН СТРИЙЩИНИ

БУДЬ АКТИВНИМ: ВСЕ ЗАЛЕЖИТЬ ВІД ТЕБЕ

- * «Тінь сумніву торкнулася багатьох сердець. Однак тінь сумніву завжди йде поруч з людиною. Не варто боятися тіней. Треба шукати світла відповідей, які дають силу проти зневіри і надають сенсу нашому життю»
- * «Ми будуємо те, що уявляємо, а отже, від глибини, масштабу і творчого хисту нашої уяви залежить наше майбутнє»
- * "Не обманюйтесь: лихі товариства псують добрі звичаї. Протверезіться, як належить, і не грішіть; бо, на сором вам кажу, деякі з вас не знають Бога"(апостол Павло (1Кор. 15, 33-34))

Обіжник березень 2015 р.

Народному депутату України по 126-ому виборчому округу Коту Андрію Богдановичу

Шановний народний депутате !

Громадська організація «Майдан Стрийщини» на підставі п.2. ст.7 Закону України «Про статус народного депутата України» звертається до Вас як до повноважного представника мешканців Стрийщини у Верховній Раді України.

Ст.1 Конституції України визначила нашу державу правовою і соціальною. За своєю суттю така держава повинна проводити потужну соціальну політику, сприяти розвитку соціально спрямованої ринкової економіки, забезпечувати стабільно високий рівень і якість життя громадян, соціальну стабільність у суспільстві. Члени ГО «Майдан Стрийщини» відзначають, що реальна державна соціальна політика далека від конституційних норм – в її основу замість суспільно-прийнятних державних соціальних стандартів гідного життя і гідної праці покладено ідею соціальних мінімумів виживання: мінімальна зарплата, мінімальна пенсія, прожитковий мінімум тощо. При цьому встановлені розміри мінімальних державних соціальних стандартів і гарантій на практиці є штучно заниженими проти визначених законом величин.

Дії попередньої влади, які були спрямовані на власне збагачення і розкрадання суспільних коштів, акумульованих з податків громадян та інших надходжень, породили систему соціальної несправедливості, тотальну корупцію, нехтування суспільної моралі і думки громадськості. Як наслідок – порожня казна, формування домінуючої частини бідного населення в країні, приниження прав громадян на гідне і справедливе життя, тотальна недовіра, а подекуди – і ненависть до владних структур.

Уже нинішнім Урядом запроваджено заходи жорсткої економії коштів, які призвели до зuboжіння людини праці через стрімке зростання цін і тарифів на життєво необхідні послуги, що відбувається одночасно із підвищенням податків, фактичним заморожуванням державних соціальних стандартів та гарантій, зокрема мінімальної заробітної плати та прожиткового мінімуму. Законом України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» на друге півріччя 2015 року передбачено скасування дії ряду пільг,

якими користувалися окремі категорії соціально незахищених громадян. На цей же період прийдеться нове стрімке зростання тарифів на газ та електроенергію, що неминуче призведе до нового катастрофічного для більшої частини населення зростання цін, масштаби якого важко спрогнозувати. Вже нині на споживчому ринку спостерігається зростання цін на окремі групи товарів у кращому разі на десятки відсотків. Стрімко девальвувалася національна валюта.

Наслідком цих процесів стало падіння платоспроможності більшості громадян, яке, за прогнозами Мінекономрозвитку, продовжиться і надалі, що потребуватиме багатомільярдних видатків з бюджету на допомоги та субсидії малозабезпеченим верствам населення, зростання дотацій Пенсійному фонду, а також провокуватиме стрімке збільшення боргів за житлово-комунальні послуги тощо. Різне падіння спроможності громадян купувати товари та сплачувати за послуги невідворотно призведе до падіння їх виробництва вітчизняними підприємствами, а відтак – до скорочення зайнятості та росту армії безробітних.

Швидкі темпи поширення бідності та поглиблення розриву в доходах багатих та бідних громадян посилюються неефективною вітчизняною податковою системою, а запропоновані виконавчою владою моделі її реформування не тільки не вирішують цю проблему, а ще більше посилюють соціальну несправедливість податкової політики по відношенню до людини праці.

Підвищення цін та тарифів, стрімке зростання інфляції та безробіття, зменшення реального розміру доходів, і, в першу чергу, заробітної плати – вже призвело до значного загострення напруження і в подальшому може спровокувати соціальний вибух у суспільстві. В країні відбувається значне зростання масштабів бідності населення, більше половини бідних перебуває в стані злиденності, і ці негативні тенденції неухильно зростають.

Ці процеси суперечать проголошеному Україною курсу на асоціацію з ЄС, бо поглиблюють гігантський розрив між українськими реаліями та європейськими стандартами.

Аналіз звернень громадян до ГО «Майдан Стрийщини» свідчить про те, що, населення Стрийщини усвідомлює в цілому неминучість і необхідність економічних реформ, підтримує ідеологію існуючої в Верховній Раді коаліції. Разом з тим, громадяни вимагають не

допустити перекладання тягара реформ виключно на найбільшій групи населення, передбачити на період економічної кризи збереження існуючих пільг для соціально незахищеної частини суспільства за рахунок збільшення розмірів оподаткування «надприбутків» українських олігархів. Громадян турбує неконтрольованість процесу росту цін на основні продукти харчування у т.ч. на продукти, щодо яких запроваджено державне регулювання цін. Однією з вимог суспільства є забезпечення прозорості встановлення тарифів на електроенергію та житлово-комунальні послуги та воду. Мешканці кожного населеного пункту, кожної вулиці, кожного будинку мають знати скільки витрачається енергоносіїв на опалення, по якій ціні здійснюється закупівля енергоносіїв, скільки зібрано коштів з мешканців, як використані ці кошти. Громадян турбує недостатня «дієздатність» народних депутатів, зволікання з прийняттям вкрай необхідних для розвитку країни законів, а також відсутність контролю за виконанням вже прийнятих законів.

З метою упередження негативних наслідків для громадян України вважаємо вкрай необхідним і вимагаємо:

- невідкладно прийняти заходи для стабілізації курсу національної валюти;
- не допустити обмеження конституційних прав, скорочення рівня життя населення при реалізації Закону України «Про Державний бюджет України на 2015 рік» та забезпечити максимально можливе зростання соціальних стандартів та гарантій при формуванні бюджетної політики на 2016-2017 роки;
- ратифікувати в повному обсязі Європейську соціальну хартію (переглянуту) та здійснювати реалізацію Угоди про асоціацію з Євросоюзом, суворо дотримуючись ратифікованих Україною конвенцій Міжнародної організації праці;
- удосконалити систему державних соціальних стандартів і гарантій і, в першу чергу, визначення прожиткового мінімуму відповідно до Конституції України та європейської практики з метою забезпечення розширеного відтворення трудового потенціалу країни;
- запровадити індексацію мінімальної заробітної плати, щоб після сплати податків не допустити зниження її реального розміру нижче фактичного прожиткового мінімуму;

- забезпечити реалізацію принципу соціальної справедливості при проведенні податкової реформи, не допустити зниження соціальних гарантій в системі загальнообов'язкового соціального страхування при перегляді розміру єдиного соціального внеску;
- посилити контроль за ціноутворенням в галузі сільського господарства, не допускати порушень Порядку формування цін на продовольчі товари, щодо яких запроваджено державне регулювання, встановленого Постановою Кабміну України від 17 квітня 2008 р. N 373;
- забезпечити прозорість і економічну обґрунтованість формування тарифів на енергоносії та житлово-комунальні послуги.

Окремо акцентуємо, що суспільство має зрозуміти і сприйняти середньострокові і стратегічні цілі влади саме в сфері соціальної політики. Всі закони і державні програми мають бути не тільки і не стільки націлені на бізнесові інтереси, а й чітко відповідати на ключові питання, як ініційовані зміни сприятимуть:

- зростанню сучасної легальної зайнятості та скороченню безробіття, в т.ч. прихованого
- зменшенню масштабів та глибини бідності, особливо серед працюючих
- скороченню розриву між соціальними стандартами України та країн – нових членів Євросоюзу
- зростанню рейтингу України при визначенні ООН індексу людського розвитку

Шановний депутате , просимо Вас оголосити це звернення на засіданні Вкрховної Ради України і проінформувати громадськість Стрийщини та громадську організацію «Майдан Стрийщини» письмово про заходи, які вживаються державними інституціями України для подолання соціально-економічної кризи.

З повагою, голова ГО «Майдан Стрийщини» Вікторія Коцур

26.03.2015 року

Контактний телефон (093 – 3324671 – Андрєєва Галина)

ГІМН УКРАЇНИ – СПІВАЄМО РАЗОМ

10 березня 2015 року на Майдані Незалежності в Стрию за ініціативи ГО "Майдан Стрийщини" організовано спільне виконання ГІМНУ УКРАЇНИ. В цей же час в декількох місцях міста також звучав ГІМН УКРАЇНИ. Акція присвячена 150 - літтю першого публічного виконання ГІМНУ та відзначення 200-річчя від дня народження Михайла Вербицького.

ДЕНЬ ЗВИТЯГИ

А ось і **14 березня 1990 року** наступило. День, що увійшов в історію Стрийщини як **День незалежності Стрийщини**. Опівдні тисячі людей знову заповнили вулиці перед будинком міської ради. А у приміщенні у цей час вирішувалося важливе для стриян питання. Тепер вже народний депутат Віктор Романюк, а з ним декілька новообраних депутатів міської Ради (Темник Є., Кравець Ф. та інші) поставили перед виконкомом вимогу виконати ухвалу мітингу, що відбувався 11 березня, - вивісити на приміщенні міської Ради національний прапор України. Прапор, пошитий панею Гавришок Богданою, вже був у руках нашого хорунжого Ботвина Богдана і чекав своєї долі: бути йому звичайним прапором чи прапором історичним. Виконавчий комітет, очолюваний Матійцівим І. П. вирішив задовольнити вимогу мітингу і поряд з прапором УРСР встановити на приміщенні міської Ради синьо-жовтий прапор України. Коли оголосили рішення, - Боже! що тут робилося! І сльози, і усмішки, і поцілунки і обнімання. Радості не було меж.

Цю почесну місію – вивісити прапор - виконали Бичко Василь, Бойко Олег, Ботвин Богдан, Галицький Орест, Дрімайло Роман та Морквич Богдан. Не пам'ятаю, хто це був тоді із львівських, але він пожартував до нас: «Тепер я вірю, що столицею Галичини є не Львів, а Стрий».

І, раптом, тоді, коли центр Стрия вирував хвилями радості, а в небі над народом тріпотів синьо-жовтий прапор, тоді... почулося в горі «кру-кру-кру»... Від несподіванки люди зойкнули: «Журавлі!». Не було такого, хто б не глянув угору. Там, на чистому і сонячному небі,

чітким «ціпом» летіли вісники весни – журавлі. Та здивування і радість людей була ще більшою, коли птахи, мабуть, стривожені шумом внизу «поламали свій «ціп» (ключ) і полетіли трьома злитими в основі колонами, що нагадували тризуб. Народ сприйняв це як чудо! Як добрий Божий знак! І всі тоді були переконані, що ці птахи сповіщають сьогодні не тільки про весну у природі. А на цей раз несуть весну-волю для України».

Перше село на Стрийщині, яке вивісило наш національний прапор був Жулин (03 березня 1990 року). На той час головою сільради був Мирон Бальо, саме він і організував цю подію. Матеріал для прапора придбали Петеш Ольга (секретар виконкому) та головний бухгалтер Чушак Ольга.

Спроби встановити національний прапор України протягом радянського періоду відомі також і в 50-х, 60-х роках на Східній Україні. Майже всі вони завершилися арештами патріотів.

Сьогодні наш прапор з написом «Україна» гордо майорить на вершинах Гімалаїв, Ельбрусу і Кіліманджаро, а блакитно-жовта фарба, як українська національна символіка, утвердилась на всіх материках планети.

Щороку СГО «Новий Стрий» ініціює проведення дня ЗВИТЯГИ в Стрию. За ініціативи СГО «Новий Стрий» день ЗВИТЯГИ в 2015 році запам'ятається тим, що громада знайшла рішення, в результаті чого можуть припинитися конфлікти в світі та війна на сході України. Відправити Хутіна в Гаагський трибунал – ось вирок стрийської громади для подолання московської імперської захланності.

На Майдані Незалежності також були освячені українські прапори, більшість з яких вже подарована нашим воякам, які захищають східні кордони України.

Одвічна шана й слава тому дневі,
Як ми відчули, що з колін встаєм.
Як розпроставсь на вітрі березневім
національний прапор над Стриєм.
Святого неба голубу безмежність,
пшеничне море золотих степів
Освячує державна незалежність
І нині й присно і вовік віків!

Стрий 14 березня 2015р.

Лідія Ковальська

Наша сила у взаємодопомозі

Сьогодні ми почуємо думки і розповідь голови «Спілки солдатських матерів та дружин Стрийщини» Шпіцер Марини про організацію, яка була започаткована в межах ГО «Майдан Стрийщини»

Кор.: Як і чому виникла ваша організація?

- Це подібно до ситуації, коли мама народжує дитину і ця дитина обирає свій шлях у житті. Ми просто вирости, зрозуміли, що далеко від нашої «мами» нікуди не подінемося, але наші завдання дещо інші і ми, жінки, маємо спільні інтереси. Першою головою нашої Спілки стала Валентина Стельмах, у якої на передовій син Денис. Вдома не менш патріотична донька Зоряна, яка волонтерить. 27 березня відбулися наші загальні збори, де з'ясувалося скільки у нас членів, також намітили завдання. Поки що нас біля 200 чоловік, але прогнозовано організація буде зростати, оскільки війна не припиняється. А коли закінчиться війна, нас будуть об'єднувати спільні інтереси, бо на сьогодні держава не в змозі вирішити наші проблеми.

Кор.: Які напрямки роботи ви обрали для Спілки?

- Починаєш працювати, - і відкриваються все нові і нові завдання, хоча основне – це відстоювання інтересів та допомога родинам військовослужбовців. Крім того, в Стрию є родини вимушених переселенців не тільки з Донбасу, а й з Криму переселено 5 родин. Це родини військовослужбовців, які не захотіли залишатися в Криму і служити Росії. Всі ці військові на сьогодні вже служили в зоні АТО. Серед них є сім'ї з маленькими дітьми. Жінки перебувають в декретній відпустці. Люди потребують елементарних речей, необхідних для цих сімей. Всього не накупишся. За квартиру треба заплатити, за щось жити треба. Ну були якісь грошові запаси, так вони ж не вічні. Слід зауважити, що всі ці люди – уродженці Криму, але коли виїжджали з рідної землі, захотіли переїхати до нас, в Стрий. Сьогодні їм потрібні дитячі речі, посуд. Тому звертаюся до тих стриян, які захочуть допомогти цим людям: зайдіть в Народний Дім на вулиці Народній, 8 в штаб ГО «Майдан Стрийщини» і поцікавтеся. Заходьте – будемо співпрацювати.

Кор.: З якими питаннями найчастіше звертаються до вас?

- В першу чергу хочу відзначити, що у нас склалися добрі стосунки з начальником міського відділу соцзахисту п. Романом Волинцем. Крім того, є багато питань, які потребують консультації юриста. Тут нас консультує наш юрист, теж вимушений переселенець Олександр Іванович. Найчастіше виникають «земельні питання», соціальні виплати, допомога на дітей, на сім'ї, пільги. Зараз з боку держави прийнято деякі законодавчі акти, які регулюють ці проблеми та визначають порядок отримання допомоги від держави. Тут я бачу, що такі організації, як наша стають партнером держави.

Кор.: А які контакти склалися у вас з тимчасовими переселенцями зі Сходу?

- Це в першу чергу українські патріоти. Дехто з них виїжджав, ризикуючи власним життям. Люди, які займали активну громадянську позицію там, тут теж допомагають. Нелегко покинути рідну домівку і виїхати в невідомість. На першому ж блокпості одного з таких чоловіків затримав «сепаратистський» патруль. І тільки особисте знайомство з одним із них допомогло «проскочити». Сьогодні цей втікач в розстрільному списку у себе в місті. Але ж ці люди хочуть бути потрібними Україні!

Крім того, в нашій Спілці створена група психологічної допомоги. Відрадно те, що наші психологи самі пропонують свої послуги. Серед них і дитячі психологи. Адже не секрет, що багато переселених дітей пережили стрес через втрату друзів та близьких.

Підтримуємо добрі стосунки з нашою церквою. До нас приєдналися сестри-монахині. Зараз склалася ситуація, коли ми шукаємо людей, яким потрібна психологічна допомога, а має бути навпаки. Куратором цього напрямку є наша Оксана Жданова. Її телефон - **066 65 30 178**. Проводимо заняття з арттерапії, на яких виявляється в першу чергу, що турбує дитину. Заняття поки що не індивідуальні, а групові.. До свят плануємо розмальовувати «добрі» і «злі» писанки, які потім діти будуть знищувати.

Кор.: Яка найбільша проблема сьогодні стоїть перед Спілкою?

- Зараз найголовніше врятувати наших поранених. Чомусь складається таке враження, що про пораненого пам'ятають тільки на перших порах. А, на жаль, наших важко поранених доведеться ще

довго лікувати після операцій. Є бійці, яких поранено раніше, а є такі, що потерпіли останнім часом. Самі сім'ї не можуть впоратися з такими великими витратами. Для всіх поранених дуже важливо, щоб про них пам'ятали. Спрогнозувати скільки потрібно буде коштів на реабілітацію неможливо. Зараз у дуже важкому стані перебуває в Київському госпіталі Андрій Гук. Він та інші потребують вашої допомоги. Повірте, що сім'ї витрачають дуже багато коштів. Але які зараз ціни на ліки? Андрій Гук 1971 р.н., стриянин, випускник СШ№2. пішов служити замість свого сина. В бою отримав множинні поранення кінцівок, голови. Після видалення осколка з голови стан дещо покращився: Андрій вже відкриває очі, може легко стиснути руку. Його лікування потребує великих коштів і подальшої тривалої реабілітації. Перша допомога надійшла від ГО «Майдан Стрийщини», допомогла і Стрийська міськрада, не залишилися осторонь і БФ «Добре серце» Олега Канівця, депутат Верховної ради Андрій Кіт та наш стриянин, також народний депутат Андрій Левус. Закликаю всіх небайдужих людей бути милосердними, згадати, що наближаємося до Великодня. Кожен має можливість виявити милосердя до ближнього. Картковий рахунок Андрія Гука в Ощадбанку **5167490034291964**.

Панчук Валерій пішов добровольцем в АТО. Стриянин. Молодший брат теж служить. Отримав дуже складне поранення руки і ноги. Ходить з апаратом Єлізарова. Потребує тривалої реабілітації. Його картковий рахунок в Приватбанку **4627081206665627**.

Юрович Дмитро після важкої операції. Продовжує лікуватися. Потребує велотренажера. Можливо хтось відгукнеться? Через 6 місяців після поранення почав пересуватися, дуже потрібні кошти на реабілітацію. Кошти можна пересилати на картковий рахунок Дмитра Юровича **4149497815846946 в Приватбанку**.

Будемо вдячні кожному за будь-яку надану допомогу та участь.

Розмовляла Лідія Ковальська

ДВОЄ ДРУЗІВ

Розмовляю з двома друзями - кумами Василем, 31 рік та Валерією, 34 роки. Обоє хлопців давно дружать. Повернулися на ротацію з Сартани. Валерій жартує, що там, на Сході, був такий жарт «Кто не верит в сатану, - приезжайте в Сартану». Вперше доводиться розмовляти з АТОвцями - прикордонниками. Призивалися хлопці 22 серпня минулого року. Валерій знову жартує, що не відпустив би кума самого на війну.

Валерій попросився добровольцем, а Василь, батько двох дітей, був призваний. Обоє свідомі того, що саме вони, а не хтось інший має захищати свою землю. Відпустку друзі отримали через 3 місяці, в січні. Зараз вони прибули на ротацію і готові їхати знову. Після мобілізації прибули хлопці в розпорядження оперативно-бойової комендатури «Скеля». Стриян там було четверо. Всі земляки намагалися триматися «купи».

Вже на місці дислокації в Сартані довелося жити по-різному: Василь жив у підвальному приміщенні, Валерій – в бункері. Почали знайомитися з місцевими. Якщо охарактеризувати коротко, то відношення населення до подій, які там відбуваються 50 на 50. Головною причиною війни вважають в першу чергу відсутність українських масмедіа. Спрацював також історичний фактор – сюди переселяли, а насправді засилали, далеко неідеальний контингент.

Серед місцевого населення багато греків, які досі підтримують свої традиції і, до речі, не збираються нікуди переїжджати. Греки більше тягнуться до українців і підтримують їх та допомагають. Вони мають свої журнали, газети. Нещодавно туди приїжджав посол Греції, щоб ознайомитись в яких умовах живуть греки. В школах є окремі класи з грецькою мовою викладання. Переселений з Росії контингент не найкращий. Вони й створюють багато проблем.

Були спроби диверсії з боку місцевого населення. В результаті загинув один наш боєць, двоє отримали поранення. Якщо в кількісному відношенні – то 80% населення залишилося на місці. Кому нікуди їхати, той не виїжджає. Після встановлення перемир'я люди поверталися додому, боячись за своє майно. Люди не були

готові до війни. Вони й зараз не розуміють, що відбувається: невже Росія могла піти на Україну війною? Є такі, які вважають, що це все вчинила Україна. Особливо після провокативних обстрілів зараз: клянуть вслід, бо їм не хочеться вірити, що це їхні друзі-росіяни вбивають їх з-за рогу, вбивають, обстрілюючи їхні оселі. Вбивають «сліпі» снаряди, які не шкодують нікого, навіть дітей. Хлопці розповідають, що як тільки приїхали, від несподіванки під час обстрілів втягували голову в плечі, а місцеві особливо й не ховалися. Поступово встановився контакт з місцевими. Вони приходили радитися, як правильно облаштувати сховище. Переважно ховалися місцеві в підвальних приміщеннях своїх будинків.

Чи траплялися з вами випадки, про які можете сказати, що це тільки Всевишній врятував від загибелі?

- Валерій: «Так, один з наших земляків носив вервицю в кишені. І тут почався обстріл. Осколок поцілів прямо в пластмасову вервицю і зупинив його. Це справжнє диво. Адже, що таке тендітна вервиця проти осколка, який, коли не вб'є, то покалічить точно»? В місці попадання вервиця оплавилася, осколок застряг в ній. Ось вам і диво. Трапилося це 14 жовтня, на Покрови. Серед нас були хлопці, які якщо не були атеїстами, то, принаймні, сумнівалися. А цей випадок остаточно розвіяв їхні сумніви щодо віри. З нами служили хлопці з усієї України.

Якщо коротко охарактеризувати війну, то це народна війна. Чи були проблеми з забезпеченням, яке воно на сьогодні?

- Василь: - Проблеми із забезпеченням були і є. Ми низько кланяємось волонтерам, які нам допомагали, в т.ч. і стрийським. Сьогодні прийшли в Народний Дім, щоб зустрітися зі Світланою, яка постійно нам дзвонила і допомагала. Там, на місці, є місцеві, маріупольські волонтери. Трішки покращилося постачання від держави. Постійно до нас приїжджав о. Тарас з Мостиськ. На свято Миколая ми отримали аж три фури подарунків. Ну навіщо нам стільки солодошів? То ж ми вирішили взяти шефство над місцевим дитячим будинком, туди й завезли солодоші. Саме родини і волонтери забезпечили нас всім, крім військової техніки і набоїв. У нас всі стіни були завішані дитячими малюнками. Та й місцеві не раз пригощали нас пиріжками, голубцями, салатами. Та були й жахливі

випадки, коли місцевий приніс банку з медом, в якій був тротил. Наш відкривав банку і загинув від вибуху. Взагалі, вже навіть діти там знають, що піднімати з землі не можна нічого – ні молільників (найчастіше це моделі жабок), ні іграшок. Маса випадків загибелі під час знаходження таких «подарунків».

Ті люди, що живуть перед буферною зоною за лінією розмежування, бідують. Там дозволена офіційна гумдопомога, приватна – ні. Вантажі везли з Жидачева, Одеси, Волині, зі Стрия також. По вулицях і пустирях ходить багато бродячих тварин. Один місцевий житель привів нам свою вівчарку – нічим годувати, шкода собаки. Багато є куріпок, фазанів.

Природа відрізняється від нашої, для нас нецікава. Сірий степ дуже поступається перед нашими Карпатами, особливо в зимі.

Чи були у вас якісь сумніви щодо участі в АТО?

- Валерій: - В мене дві вищі освіти. Я міг знайти роботу вдома, сидіти в теплі, добрі. Совість не дозволила. Пішов на строкову службу. У нас був такий жарт: чисті погони – чиста совість. Бійці, які там були, здружилися настільки, як одна сім'я. Ні на хвилину ми з Василем не шкодуємо, що пішли воювати. Коли приїхав на ротацію, прихворів. Пішов у поліклініку, а там в черзі наслухаєшся і надивишся багато. Просто огидно дивитися на здорових молодиків, які «косять» від армії, шукаючи в собі якихось болячок. Там боягузів не потрібно. Коли на Сході хтось потрапив у госпіталь, всі хотіли повернутися чимскоріше назад. Там вже виробився навіть свій «розпорядок» дня. Якщо зранку починалися пристрілочні обстріли («привіти»), то вночі чекай обстрілів. Та найчастіше обстріли тривали вдень.

Був серед нас один доброволець з Миколаївщини, йому 55 років. Мав проблеми зі здоров'ям, почалися нервові зриви, вилізли хронічні болячки.

Як на вашу думку можна покращити допомогу?

- Валерій і Василь: - Не потрібно стільки солодоців. Для нас краще щось калорійніше, м'ясне. Там, де ми були, такої проблеми з постачанням не було. Вдячні за все, чим допомагали волонтери. А взагалі настав час, щоб учасникам АТО створити свою громадську організацію, яка не тільки буде вивчати потреби наших воїнів на

фронті, а й тут, на місці буде допомагати вирішувати побутові чи матеріальні проблеми учасників АТО.

Чи одружувалися там хлопці, адже життя завжди бере гору?

- Василь: - При нас 6 хлопців знайшли собі пару. Один з хлопців Чернівецького прикордонного загону знайшов собі подругу з чотирма дітьми, господаркою. Припала до душі.

Яка зараз ситуація навколо Маріуполя?

- Валерій: - «Навколо Маріуполя дуже важка ситуація, але наша армія також багато чому навчилася. З нашого боку перемир'я діє, з їхнього – ні. Дуже активізувалися диверсійні групи. Дозволено захищатися зі стрілкової зброї, коли виникає пряма загроза життю. Взагалі, складається впевнене враження, що ця війна декому дуже вигідна і, так виглядає, що триватиме вона довго. А реально її можна завершити максимум за два місяці відтіснивши сепараторів за лінію розмежування. Крім того, потрібен постійний державний кордон».

Чи були у вас якісь спільні «проекти» як тепер прийнято називати з іншими бойовими підрозділами?

- Валерій: - Разом з бійцями «Сокола», «Азова» і «Дніпра» з танковою бригадою виходили з проблемних ситуацій. Вже є певний досвід. Ми, сектор «М», проводили розвідку. Без розвідки ніяк. Наш сектор проводить розвідку і дає орієнтування. До місцевої міліції у наших там особливе відношення, адже саме її бездіяльність та зрадництво свого часу майже привело до захоплення Маріуполя. До однієї з проблем, яка нас переслідує, залишається пияцтво. Армія має бути тверезою.

Що б ви хотіли побажати тим, хто збирається йти воювати?

- Валерій: - Не треба боятися. Що боягуз на старості літ скаже своїм дітям? Що боявся захищати свою землю? Як він людям буде дивитися в очі? Людина звикає до всього. Все це матеріальне не варте нічого. Але це починаєш розуміти, коли зі зброєю в руках будеш утверджуватися в бою, захищаючи свою Батьківщину.

МІЛІЦІОНЕРИ ТЕЖ ВОЮЮТЬ...

Вперше доводиться розмовляти з міліціонером, який перебуває в короткотерміновій відпустці вдома, в Стрию. Віталій, 33 роки. Уродженець Вінничини. Виховує двох хлопчиків.

Де ви працювали до АТО і як потрапили на фронт?

-Формувався зведений загін з числа працівників МВС. Я працював останні три роки в Жидачеві. Військова спеціалізація – прикордонник. Після подій на Майдані дуже великим було патріотичне покликання, а також звичайна людська цікавість побачити як живуть люди на сході України. У зведений загін увійшло 63 чоловіка, по кілька з кожного райвідділу. Пішов добровольцем у лютому місяці цього року. Дружина спочатку не знала, де я перебуваю. Казав їй, що на службовому завданні в Запоріжжі. Доводилося виходити на охорону стратегічних об'єктів.

Яке враження на вас справили місцеві мешканці, їхнє відношення до наших Збройних Сил?

-Найважче довелося до 15 лютого. Тривали сильні обстріли. В нашому загоні одні офіцери, але там звання не грає жодної ролі. Там забуваєш, що коло тебе вищий чи нижчий по званню. Всі – як одна сім'я. З місцевими поступово налагодилися просто контакти, бо довірливими їх важко назвати. Я служив у секторі М, біля Маріуполя. Спілкуючись з місцевими жителями, з'ясувалось, що 80% з них брали участь у референдумі. Дивно виглядає, але вони досі не розуміють, що ЛНР і ДНР контролюються бойовиками.

Як поведуть себе бойовики відносно місцевого населення?

-Можете собі уявити, що в рядах ЛНР і ДНР воюють маріупольці. Є сім'ї, яких розділила війна. Дружина подалася до бойовиків, а чоловік пішов захищати землю від бойовиків (серед них зараз більше російських військових). В лютому ми затримали бабусю, яка присилала до нас своїх внуків і сама приходила просити продуктів. А

виявилось, що і бабуся і внуки займалися скритою фотозйомкою прикріпленими до їхнього одягу камерами.

Як вам Маріуполь, його люди?

-Дуже забруднене велике індустріальне місто. Ми не могли пити тамтешню воду. Отруїтися можна. З водою важко. Нас виручали волонтери. Це взагалі незамінимі люди. Вони постачали нам не тільки воду, а й інші продукти харчування та необхідні речі. Приїжджали волонтери з Мостиськ, привозили все необхідне. Серед місцевого населення 20% підтримували нас. Ми займалися ще й укріпленням оборони міста. Деякі місцеві жителі нам допомагали. Потрібні були поліетиленові мішки. Ситуація дуже змінилася після 20 лютого, почалася стабілізація. Бойовики воюють за Маріуполь, щоб вийти до моря. Це – стратегічний вихід. Одна місцева жінка заявила, що поки ми були на Майдані, нас пів-країни годували. Довелося пояснювати їй, хто кого годував. Пояснили, що вони годували саме бойовиків. Поки говориш - кивають головою, погоджуються. Тільки відійдеш і можеш почути, як вони вже на боці бойовиків. Дуже дволикий народ. В них існує думка, що ми їм зобов'язані. Тільки незрозуміло в чому. Перед нашим приходом в Маріуполь бойовики «звільнили» місто від дорогих автомобілів. Мародери.

Активізувалися диверсійні групи. Головною причиною цього є відсутність кордону, але реалії такі, що на сьогодні встановити надійний кордон неможливо.

Чи не склалося у вас враження, що ця війна надовго?

-Я просто переконаний, що війну можна було б завершити повністю за два місяці. Керівництво наших військових сил треба терміново міняти, хоча цього не скажеш про нашого міністра Полторака С.Т. – ця людина на своєму місці. Однак в Генштабі залишилося багато «паркетних генералів».

Кого треба, на вашу думку ставити, враховуючи особливості цієї війни?

-Я вважаю, що керувати бійцями зараз повинні ті, хто воював останнім часом. Це – гібридна війна. Немає ближніх боїв. Якщо наші не встигають збити безпілотник – через 5 хвилин починається обстріл. Ми вже навчилися воювати. У нас теж є безпілотники,

зокрема американські. Вони працювали в Широкіно і Сартані. Безпілотниками ОБСЄ працюють вдень і вночі, російські – тільки вночі. Найчастіше обстріли відбуваються під ранок, десь біля 4-ї години ранку.

По телебаченню постійно попереджають не піднімати жодні предмети, які виглядають як загублені. Виявляється, багато цих «принад» виявляються замінованими пастками?

- Багато розкидано протипіхотних мін, мін від «Градів» т.зв. «пелюстки». Піднімати практично нічого не можна. Узбіччя доріг, лісопосадки заміновані.

Якої якості бронежилети зараз, озброєння взагалі?

- На початках ми мінімально були забезпечені бронежилетами, одягом. Але той бронежилет, хоч він і був 4-го класу, однак такий важкий, що практично знаходитися в ньому можна було всього кілька годин. Ті, що привозили волонтери, були набагато кращі, бо легші. Зброю видали зі складів, але яка то зброя, що пролежала на складах не один десяток років? Спеціалісти спецпідрозділу доводили до «розуму» її, пристрілювали. Тоді вже можна було її використовувати. Одяг кожному з нас доводилося доукомплектувати за власний кошт.

Що вас найбільше вразило?

- 1. В самому Маріуполі просто величезне звалище, оточене з двох боків містом. У нас ви такого не побачите.
2. Невиправдані втрати під Дебальцево. Там можна було вирівняти лінію оборони і перейти в наступ. Вина військового керівництва.
3. Незрозуміло, чому добровольчим загонам ставлять непомірні завдання.

Що б ви хотіли побажати тим, хто уникає військової служби?

- Побажав би почати думати. У кожного з нас своя сім'я. Боятися нічого. Хтось має воювати. Міркувати треба так: «хто, як не я». Перебуду свята з родиною, а тоді наступного місяця назад, захищати нашу землю.

Розмовляла Лідія Ковальська

Про підсумки четвертої хвилі мобілізації в Стрийському ОМВК станом на 15 березня 2015 року

Прошло 45 днів 4 хвилі часткової мобілізації, яка проводиться відповідно із рішенням РНБО, Указу Президента України та директиви Начальника Генерального Штабу Міністерства Оборони України.

Підводячи підсумки першого етапу четвертої хвилі мобілізації потрібно відмітити, що при плані призвати 192(уточнено) військовозобов'язаних, станом на 20 березня 2015 року Стрийським ОМВК призвано 149 військовозобов'язаних, з них :

Офіцерів	- 15 чол.
Сержантів, солдат	- 134 чол.
з м. Стрия призвано	- 68 чол.
зі Стрийського району призвано	- 81 чол.

Мобілізовані направлені в навчальні підрозділи Міністерства Оборони України та Прикордонних військ, а саме:

184 НЦ Старичі, Яворівський полігон	- 77 чол.
169 НЦ Десна, Чернігівська область	- 18 чол.
Академію Сухопутних військ, Львів	- 3 чол.
Національну Академію МОУ, Київ	- 1 чол.
Навчальний центр м. Рівне	- 29 чол.
Навчальний центр м. Житомир	- 7 чол.
Мостиський Прикордонний загін	- 14 чол.

Крім цього за січень-березень 2015 року призвано 9 чол. на контрактну службу.

Таким чином станом на 20 березня 2015 року виконання плану призову військовозобов'язаних по частковій мобілізації становить 77.6 %.

В цей же час станом на 20 березня 2015 року з лав Збройних сил України демобілізовано 37 військовослужбовців, з них:

Офіцерів - 7 чол.
Сержантів, солдатів - 30 чол.

Слід також відзначити, що за ухилення від часткової мобілізації Стрийським слідчим відділенням порушено 4 кримінальні справи щодо військовозобов'язаних стриян.

Ще раз інформуємо, що частковій мобілізації в 2015 році підлягають всі військовозобов'язані у віці від 20 до 60 років, признані медичною комісією за станом здоров'я придатними до військової служби.

Не підлягають призову на військову службу під час часткової мобілізації в 2015 році :

- заброньовані на період мобілізації органами державної влади, іншими державними органами місцевого самоврядування, а також за підприємствами, установами і організаціями в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;
- визнані відповідно до висновку військово-лікарської комісії тимчасово непридатними до військової служби за станом здоров'я на термін до шести місяців ;
- чоловіки, на утриманні яких перебувають троє і більше дітей віком до 18 років;
- жінки та чоловіки, які самостійно виховують дитину (дітей) віком до 18 років;
- жінки та чоловіки, на утриманні яких перебуває повнолітня дитина, яка є інвалідом I чи II групи, до досягнення нею 23 років;
- усиновителі, опікуни, піклувальники, прийомні батьки, батьки-вихователі, на утриманні яких перебувають діти-сироти або діти, позбавлені батьківського піклування, віком до 18 років;
- зайняті постійним доглядом за особами, що його потребують, відповідно до законодавства України, в разі відсутності інших осіб, які можуть здійснювати такий догляд.

**ПРИДБАНО ДЛЯ МОБІЛІЗОВАНИХ
ЗА КОШТИ СТРИЙСЬКОЇ ГРОМАДИ**

Придбано	Кількість	Сума (ГРН.)
з 01.03.2014р. по 31.03.2015 р.		
Бронежилети	26	87100
Тепловізор	2	121307
Мікроелектростанція	1	3 247
Електрогенератор	3	6903
Прожектори	10	402
Бензопилка	1	640
Військова оптика	15	27 800
Прилади нічного бачення	9	79 555
Електродрель	1	450
Радіостанції	5	1 480
Ліхтарики налобні	30	1 060
Форма камуфляжна захисна сітчаста	50	6 600
Форма камуфляжна	415	67 605
Берци полегшені	96 пар	19 500
Гумові чоботи	146 пар	7684
Утеплювач до чобіт	20 пар	560
Шльопанці	140 пар	1 255
Майка	22	1 100
Устилки для взуття	200	410
Труси	101	1520
Шкарпетки	2070	8 869
Бандана	50	625
Карімат	235	20 126
Ремонт техніки та інше для в/ч 2847		212 160
Подушки для в/ч 2847	215	16 000
Тельняжки	20 шт.	820
Термоштани	150	11050
Гольф до форми	220	12750
Аптечки для солдат	150	680
Дощовики	32	4489
Пилки по дереву	5	443

Лопати	20	1680
Сокира	5	735
Медикаменти, кровоспинні		20139
Куртка камуфляжна	41 шт.	14120
Кальсони	250 шт.	8260
Рукавиці	402	13022
Ремонт техніки в АТО		9000
Шапки	100	2200
Берці зимові	192	60560
Балаклави	200	7250
Джгути медичні	150	6000
Камуфляжна сітка		6099
Намети для АТО	2	1253
Ліхтарі з батарейками	27	2664
Розгрузка	21	2020
Миски для купання	10	458
Ремкомплект		1000
Термобілізна	60	7500
Оргтехніка для 24 омб		5500
Скоби металеві, цвяхи, дріт		1485
Навігатор для ДУК	1	771
Навігатор для 24 омбр	1	3500
Спальні мішки (Німеччина)	10	95євро +70 доларів
Валянки	12	720
Електроматеріали та інструменти		3345
Спальні мішки (з них – для ДУК – 20 штук)	75	13340
Рюкзаки	12	2400
На пальне для транспортування 2-х реанімобілів та техніки в зону АТО		11000
Укомплектування реанімобіля		3815
Допомога батальйон ОУН		16920
Електронасос	1	860
Каліметровий приціл	1	750

Об'єднуємося для спільної мети

На нашому обіжнику недаремно є гасло – «Будь активним – все залежить від тебе». Ті громадські організації, з якими ми об'єднали свої зусилля, працюють, не чекаючи, поки хтось попросить. А спільні добрі ідеї, як правило, швидко дають добрий результат.

Об'єднавши зусилля таких організацій як міський осередок Конгресу українських націоналістів, міське товариство «Просвіта», «Спілка солдатських матерів та дружин Стрийщини», «Стрийська Сотня Січові Стрільці», Молодіжний націоналістичний конгрес, Союз українок, Стрийська об'єднана спілка дітей політв'язнів і репресованих України, «Екологічно – туристичний просвітницький центр «Здоров'я», польський центр м.Стрия ім. К. Макушинського, в першу чергу допомагаємо нашій армії та пропагуємо і відстоюємо українське.

Проведено акції: до дня ГІМНУ України, до дня ЗВИТЯГИ, привітали Тереховлянський полк з днем частини, пройшли разом з матерями та дружинами мобілізованих Хресною дорогою в Страдчі та Стрию, відвідали наших вояків у тренувальному таборі в Острозі та подарували їм освячений прапор.

Разом з Молодіжним націоналістичним конгресом в рамках кіномарафону нескорених націй 1 квітня організували показ фільму «П'ять днів у серпні». Покази таких патріотичних фільмів будуть продовжуватися.

27 березня 2015р. член правління ГО «Майдан Стрийщини» Ірина Сікора взяла участь у форумі волонтерських та громадських організацій в Херсоні. Відбувся обмін інформацією про досвід у волонтерській діяльності та по їх роботі в рамках законодавства. Найважливішими стали особисті контакти між учасниками форуму.

Тепер трохи детальніше про допомогу добровольчому батальйону ОУН, яку надаємо в тісній співпраці з міським осередком Конгресу українських націоналістів. Починаючи з грудня 2014 року члени міської організації КУНу зібрали 62521 грн., з яких – 9000 грн. вкладено у придбання і підготовку броневих автомобілів, речей та продуктів зібрано та закуплено на 13 000 грн. Також відправлено бронжилет, 3 маскувальні сітки, 26 рюкзаків, закуплена камуфляжна форма та тактичні рукавиці. Конгрес українських націоналістів допомагає в збиранні коштів для поранених, приймає участь у акції «Збери Великодній кошик для воїна в зоні АТО».

Нажаль, окупант не припиняє війну проти нас, а наші воїни потребують допомоги. Тому ми мусимо зробити все можливе для того, щоб вони відчували постійно нашу підтримку.

Мораль і духовні цінності не можуть бути відкладеними на завтра. Вони потрібні щохвилини. Щосекунди людина повинна навчитися робити вибір.

Тільки з вірою в серці в Христа та Україну можна перемогти.

ПАМ'ЯТАЙМО

Список мобілізованих зі Стрийщини, які загинули

Коваль Павло, м. Стрий; Штинда Микола, м. Моршин;
Безручак Андрій, м. Стрий; Лі Артур, с. Ходовичі
Жилін Руслан, м. Червоноград (батьки живуть в Стрию)
Брус Тарас, с. Баня Лисовицька.

Список поранених та травмованих в зоні АТО

Смолянин Володимир, Арнаут Ігор, Микитін Василь, Стельмах Віктор, Мельник Микола, Срогий Роман, Талама Ігор, Сапочев Євген,	Табачук Руслан, Калікін Віктор, Іванів Василь, Малишкін Віталій, Шевченко Роман, Дулиш Володимир, Долішній Степан, Юрович Дмитро,	Здирко Василь, Сенько Василь, Семенін Руслан, Лучко Олег, Печар Андрій, Гук Андрій, Панчук Валерій
--	--	--

ДОПОМОЖИ ПОРАНЕНОМУ ЗЕМЛЯКУ

- Калікін Віктор 5167 4900 1413 1883 Ощадбанк
- Сапочев Євген 5168 7572 6467 0334 Приватбанк
- Микитін Василь 5168 7572 7137 8392 Приватбанк
- Стельмах Віктор 4149 4978 1568 8025 Приватбанк
- Здирко Василь 4026 3310 1611 2980 Укргазбанк
- Юрович Дмитро 4149 4978 1584 6946 Приватбанк
- Сенько Василь 5168 7572 6336 7718 Приватбанк
- Стельмах Василь 5168 7572 2932 8697 Приватбанк
- Панчук Валерій 4627 0812 0666 5627 Приватбанк
- Гук Андрій 5167 4900 3429 1964 Ощадбанка
- Лучко Олег 5167 9911 0183 1277 АльфаБанк
- Семенін Руслан 5168 7572 8613 0093 Приватбанк

Список бійців, які пропали безвісти:

Гураль Олег, Бурдяк Юрій

Присвоєно звання ГЕРОЯ УКРАЇНИ ЗАГИБЛИМ СТРИЯНАМ

АНДРІЮ КОРЧАКУ ЮРІЮ ДЯКОВСЬКОМУ

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ! ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!

ГО «МАЙДАН СТРИЙЩИНИ», М. СТРИЙ, ВУЛ. НАРОДНА 8
WEB: HTTP://SMAIDAN.JIMBO.COM

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«МАЙДАН СТРИЙЩИНИ»

МОБІЛІЗОВАНОМУ СТРИЯНИНУ ПОТРІБНО

- РОЗГРУЗКА ■ ЛИМОНИ
- МЕДИКАМЕНТИ ■ ВІТАМІНИ
- БЕРЦИ (ВЗУТТЯ) ■ ОДНОРАЗОВІ ГЛИБОКІ ТАРИЛКИ
- ЦИГАРКИ ■ ТЕРМОБІЛИЗНА
- КАВА ■ РУКАВИЦІ ТАКТИЧНІ
- РЮКЗАК ■ ВАША ПІДТРИМКА

**Я ПИШАЮСЯ ВОЇНАМИ
УКРАЇНСЬКОЇ АРМІЇ**

ГО «МАЙДАН СТРИЙЩИНИ», М. СТРИЙ, ВУЛ. НАРОДНА 8

6-8.04.2015
з 10.00 - 17.00
М. СТРИЙ, ВУЛ. НАРОДНА 8

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
«МАЙДАН СТРИЙЩИНИ»
М. СТРИЙ, ВУЛ. НАРОДНА 8

ЗБЕРИ ВЕЛИКОДНИЙ КОШИК
для воїна в АТО

ЗБІР ПРОВОДИТЬСЯ: 6-8.04.2015 10.00 - 17.00
М. СТРИЙ, ВУЛ. НАРОДНА 8, ГО «МАЙДАН СТРИЙЩИНИ»

ГРОМАДСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ «МАЙДАН СТРИЙЩИНИ»
82400, Львівська обл., м. Стрий, вул. Народна, 8

st.maydan@gmail.com www.smaidan.jimbo.com

Наші реквізити: ЕДРПОУ / ДРФО 39527322, Львівська філія ПАТ КОМЕРЦІЙНИЙ БАНК
«ПРИВАТБАНК», МФО 325321 Розрахунковий /рахунок № 26007053827960
Тел.. 093 42 90 519